

nævnte Tilfald ved Værstets Arbeidere fornødent overfor de private Arbeidere og Dagleiere, idet man gaar ud fra, at de faste Haandværkere i Følge deres indgaaede Trostabsforpligtelse mod Konge og Fædreland ikke kunne tilhøre den socialistiske Retning". Man kan for saa vidt bedre finde sig i den her brugte Fremgangsmaade end den, der blev brugt ved Laboratorieafdelingen, som Marineministerens Fremgangsmaade, hvis Skrivelsen er bleven oplæst, hvad der er blevet mig forklaret, ved selve Værftet, dog har dette Fortrin at Folk i Forveien ere blevne advarede og underrettede om Sagen. Det var ikke Tilfældet ved Laboratorieafdelingen. Der blev det ganske piano meddelt de Vedkommende, at fordi de havde været Stillere, skulde de fjernes. Men i andet Tilfælde kunde de jo dog under alle Omstændigheder, hvis de ønskede at beholde deres Arbejde, tage sig i Bære, naar de i Forveien bleve gjorde bekendte med Stillingen. Dermed siger jeg ikke, at det er noget retfærdigt Skridt, der er gjort, ingenlunde! Det foreskommer mig mærkværdigt, at den ærede Marineminister vilde tage Parti i denne Retning for en enkelt Side af sine Arbeidere. Det er naturligvis kun dette, man spørger Ministeren om, hvorpaa han begrunder sin Udtalelse om, at der skal drages Omsorg for, at de socialistiske Arbeidere ikke forurette de andre Arbeidere. Havde Ministeren valgt at sige, at der ikke maatte tilføjes nogen Arbejder, hvilket Parti han end tilhorte, Fortrædigelse af de andre Arbeidere, kunde der maaske have været noget Retfærdigt i Fremgangsmaaden, men saaledes ser det nu ikke ud. Det ser ud, som om Høirearbeidere kunne fortrædige de socialistiske Arbeidere, saa meget de ville, under alle Omstændigheder kan jeg ikke faae Andet ud af Skrivelsen, end at det kun er de socialistiske Arbeidere, der ikke maa fortrædige de andre Arbeidere. Derfor tillader man sig altsaa at spørge den ærede Minister om, hvorpaa han begrunder den ensidige Udtalelse, der findes i Skrivelsen.

Jeg skal nu gjøre et Par Bemærkninger til Slutningen af Skrivelsen, at han „kun anser det nævnte Tilfald ved Værstets Arbejde fornødent overfor de private Arbeidere og Dagleiere, idet man gaar ud fra, at de

faste Haandværkere i Følge deres indgaaede Trostabsforpligtelse mod Konge og Fædreland ikke kunne tilhøre den socialistiske Retning", Deri er jeg nu ikke saa lidt uenig med Ministeren, og jeg er bange for, at hvis man skulde tro, hvad Ministeren i den Henseende siger, vilde det se galt ud med Værftsarbejderne. Jeg tror, at der er mange, uhyre mange, af de faste baade Dagleiere og Haandværkere, der tilhøre den socialistiske Retning. Det maa Ministeren altsaa ikke tro, for saa vilde han ikke skrive saadan, men jeg tror, og jeg er overbevist om, at der er Mange, og jeg vil dog ikke antage, at disse Folk have brudt deres Trostabsløfte, fordi de ere Medlemmer af socialistiske Foreninger eller overhovedet sympathisere med Socialismen, med Socialdemokratiet. Jeg tror ikke, det er rigtigt saaledes at antage, at de, fordi de have aflagt Trostabsløfte mod Konge og Fædreland, samtidig dermed skulde være heftede til en bestemt politisk Retning og ikke have Lov til at slutte sig til andre end det regjerende Parti (Afbrydelse), allermindst at være bundet til et Provvisorieministerium. Ja, det kan være meget rigtigt. Jeg har forøvrigt ikke tænkt mig, at dette Trostabsløfte i Virkeligheden kan opfattes, som om de Folk ikke maa befatte sig med Andet, end hvad der kommer fra Regjeringen og det regjerende Partis Side. Jeg forstaaer det saaledes, at de, hvad de end forestage sig, naturligvis skulle være deres Overordnede underdanige, om man vil kalde det saa, at de skulle udføre Arbeidet, som det forlanges udført, og at de i det Hele taget skulle arbejde indenfor Loven og ikke udenfor Loven, naar de blot ikke komme til at overtræde Loven. I deres almindelige Færd udenfor Arbeidet mener jeg, at de have Lov til at tilhøre, hvilket som helst Parti de ville, hvad enten det er Socialdemokratiet, Venstrepartiet eller Høirepartiet; naar kun alt det, de arbejde for, gaar ad Lovlighedens Vej, tror jeg ikke, at man kan sige, at de have brudt deres Trostabsløfte til Konge og Fædreland. Forjaaviddt den ærede Minister, som det lader til af hans Miner, er entydig med mig heri, kan jeg ikke forstaa, at han virkelig har ladet noget saadant komme frem paa Tryk. Jeg skal foreløbig indskrænke mig her til og kun sige, at hvis der ikke kan fremsføres tilstrækkelig Grunde saavel